

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2011 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ewa Głowacka
Sędziowie:	SSA Adam Jewgraf (spr.) SSA Sławomir Jurkowicz
Protokolant:	Joanna Skuza

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2011 r. we Wrocławiu na rozprawie
sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. Spółki (...) - Akcyjnej we W.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej we W.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 16 września 2011 r. sygn. akt X GC 270/11

1. **oddala apelację;**
2. **zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 5400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Strona powodowa „ (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” Spółka (...) - Akcyjna we W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym, że strona pozwana (...) Spółka Akcyjna we W., zapłaci stronie powodowej kwotę 324.152,66 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2009 roku i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 złotych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż strony zawarły umowę przedwstępną najmu lokalu, zgodnie z którą strona powodowa zobowiązała się do wybudowania budynku i wykonania lokalu biurowego we W. przy ul. (...) wraz z parkingiem przylegającym do tego budynku. Zgodnie z Aneksm nr 1 z dnia 20 października 2008 roku obie strony zobowiązały się do partycypacji w kosztach inwestycji w proporcjach: strona powodowa - 55 %, strona pozwana - 45 %. Umowa została wykonana przez stronę powodową. W toku wykonywania umowy wynikła konieczność poniesienia dodatkowych i uzgodnionych ze stroną pozwaną kosztów związanych z wykonaniem podłogi podniesionej wraz z wynagrodzeniem inspektorów nadzoru. W związku z tym łączny koszt prac wykończeniowych i aranżacyjnych w lokalu przeznaczonym dla pozwanej wyniósł 6.074.839,54 złotych a nie 5.454.545 złotych jak strony wskazały w Aneksie

nr 1. Dlatego też strona pozwana powinna zapłacić stronie powodowej kwotę 2.733.677,60 złotych a nie 2.454.545 złotych czyli 0279.132,60 złotych więcej niż strony wcześniej przewidziały. Zgodnie z § 3 aneksu koszty realizacji prac wykończeniowych przekraczających umówioną przez strony kwotę miały być pokryte w całości przez stronę pozwaną na podstawie wystawionych przez stronę powodową faktur. Strona pozwana nie kwestionowała zasadności wystawionej faktury, jednakże pomimo wezwań nie regulowała należności.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 7 kwietnia 2011 roku (sygn. akt X GNC 169/11) Sąd nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 324.152,66 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2009 roku, oraz kwotę 11.269 złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że wywiązała się w całości ze zobowiązań wynikających z umowy. Wskazała min., że pierwotne ustalenia stron zakładające równą partycypację w kosztach wykończeniowych i aranżacyjnych uległy zmianie na mocy aneksu z 20.10.2008 r., w którym ustalono, że wyłącznie uprawnionym do wyboru podwykonawców będzie strona powodowa, która poniesie 55% sumy kosztów tych prac zaś pozostałe 45% strona pozwana. W związku z oddaleniem całości kompetencji związanych z wyborem podwykonawców prac wykończeniowych i aranżacyjnych stronie powodowej, strony ustaliły maksymalny budżet inwestycji, w której pozwana miała na uzgodnionych zasadach partycypowania, określając go na kwotę 5.454.545 zł, przy czym ustalono równocześnie, że maksymalna kwota powstałych z tego tytułu kosztów, refinansowanie przez stronę pozwaną wynosić będzie nie więcej niż 5.454.545 zł, przy czym ustalono równocześnie, że maksymalna kwota powstałych z tego tytułu kosztów, refinansowaną przez stronę pozwaną wynosić będzie nie więcej niż 2.454.545 zł. Strony przewidziały możliwość jednostronnej zmiany przez stronę pozwaną zakresu prac, których koszty miała ona ponieść, bez takowych zmian pozwana nigdy nie dokonała, co ostatecznie czyni żądania strony powodowej zapłaty kwoty odpowiadającej kosztom prac wykończeniowych i adaptacyjnych, przenoszących umówiony budżet, niezasadnym. Nadto zgodnie z § 5 Aneksu na stronie powodowej spoczywał obowiązek zatrudnienia inspektorów nadzoru, a w ramach ustaleń dokonanych w Aneksie pozwana zwolniła stronę powodową z obowiązku wykonania podłogi podniesionej w pomieszczeniu serwerowi, którą wykonała na własny koszt, co zresztą łącznie z przejściem finansowania kosztów wykonania klimatyzacji precyzyjnej w pomieszczeniach serwerowi, stanowiło jedną z przesłanek obniżenia udziału w jakim strona pozwana partycypowała w kosztach prac wykończeniowych i aranżacyjnych. W kosztach wykonania pozostałych podłóg strona pozwana partycypowała płacąc fakturę(...) z 22.10.2008.

Strona pozwana zarzuciła również, iż powódka nie dowiodła okoliczności mających istotne znaczenie dla rozpoznania sprawy nie przedkładając wraz z umową załączników nr 5 i 7 z których wynikał zakres prac wykończeniowych i adaptacyjnych, a także tego, iż faktycznie zwiększył się koszt wykonania tych prac ponad umówioną kwotę, co winna uczynić załączając kopie faktur wystawianych przez podwykonawcę, zgodnie z § 2 ust. 5 umowy.

Wyrokiem z dnia 16.09.2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił powództwo, zasądając od strony powodowej na rzecz pozwanej koszty procesu.

Jak Sąd ustalił strony w dniu 22.06.2011 r. zawarły umowę przedwstępną najmu lokalu. Przedmiotem umowy było również zobowiązanie wynajmującego do wybudowania budynku i wykonania lokalu biurowego wraz z parkingiem, zgodnie ze standardami wykończenia i aranżacji określonymi w załączniku nr 7, w terminie najpóźniej do dnia 31 października 2008 roku. Strony ustaliły ponadto, iż umowa przyrzeczona - najmu lokalu zostanie zawarta w terminie do dnia protokolarnego przekazania lokalu, w stanie zgodnym ze standardami wykończenia i aranżacji określonymi w załączniku nr 7 nie później niż do dnia 31 października 2008 roku (§ 2 pkt 1 umowy). Prace wykończeniowe i adaptacyjne miały zostać wykonane zgodnie z ustalonymi przez stronę pozwaną standardami wykończenia i aranżacji zawartymi w załączniku nr 7 stanowiącym integralną część umowy (§ 2 pkt. 4 umowy). Koszty związane z pracami wykończeniowymi i adaptacyjnymi dotyczącymi przedmiotu nu miały zostać poniesione przez strony w równych częściach. W celu ustalenia ostatecznego kosztu prac wykończeniowych i adaptacyjnych strona powodowa obowiązana była przeprowadzić konkurs ofert dla podwykonawców. Wyboru oferty miały dokonać obie strony wspólnie. W

przypadku wzrostu kosztów wykonania prac określonych w wybranej ofercie, dodatkowe koszty miały zostać pokryte przez stronę powodową, z zastrzeżeniem zmian zakresu prac w określonych w treści załącznika nr 7 przez stronę pozwaną. W takim przypadku koszty dzielone przeprowadzenia tych prac mogły ulec stosownej zmianie (§ 2 pkt 5 i 6 umowy). Strona powodowa obowiązana w terminie 7 od daty otrzymania od strony pozwanej nowej treści załącznika nr 7 przedstawić stronie pozwanej zweryfikowany kosztorys prac wykończeniowych i adaptacyjnych (załącznik nr 9 umowy). Zmiany postanowień umowy wymagały formy pisemnego aneksu pod rygorem nieważności (§ 7 pkt. 2 umowy). Załączniki do umowy stanowiły jej integralną część (§ 7 pkt. 3 umowy)

Aneksem do umowy nr (...) z dnia 20 października 2008 roku strony dokonały zmian umowy, mając na uwadze opóźnienie w postępach prac i różną interpretację poszczególnych zapisów umowy. Ustalono m. in. nowe terminy wykonania umowy - 1 marca 2009 roku (zmieniając § 2 ust. 1 umowy). Ponadto zmieniono § 2 ust. 5 umowy ustalając, iż wyboru podwykonawców miała dokonać strona powodowa, która miała ponieść koszty realizacji tych prac, nie wyższe jednak niż 5.454.545 złotych. Strona pozwana zobowiązała się do partycypowania w kosztach prac, w udziale stanowiącym 45% tych kosztów poniesionych w danym miesiącu przez wynajmującego, łącznie nie więcej niż 2.454.545 złotych, na podstawie comiesięcznych faktur wystawianych przez stronę powodową doręczanych wraz z kopiami faktur podwykonawców. Strona pozwana nie miała ponosić innych niż określone w załączniku nr 7 do umowy kosztów związanych z pracami, w tym prac opisanych w załączniku nr 6. Zmieniono § 2 ust 6 umowy ustalając, iż stronie oszwaniej przysługuje prawo do jednostronnej zmiany zakresu prac określonych w załączniku nr 7, a strona powodowa zobowiązana była w takim przypadku do przedstawienia w terminie 7 dni nowego kosztorysu prac. O ile koszty realizacji opisanych w zaktualizowanym załączniku nr 7 prac wykończeniowych i adaptacyjnych przekroczą limit 5.454.545 złotych, w części przekraczającej limit, miały zostać w całości pokryte przez stronę pozwaną, na podstawie wystawionych faktur. Ustalono, iż strona powodowa zobowiązuje się zatrudnić trzech inspektorów nadzoru, których zadaniem miała być bieżąca kontrola wysokości kosztów prac wykończeniowych i adaptacyjnych do ponoszenia, których zobowiązały się strony, akceptowanie zakupów i składanie cyklicznych sprawozdań (§ 5 Aneksu nr 1). Wobec nowego uregulowania ponoszenia kosztów wykonania podłogi w pomieszczeniu serwerowni w § 15 Aneksu nr 1 wykreślono pkt. 15 załącznika nr 6.

Zatrudnieni zostali przez stronę powodową inspektorzy nadzoru, zgodnie z § 5 Aneksu nr 1 do umowy.

Strona powodowa dokumentowała postęp prac wystawiając kolejne faktury VAT obejmujące:

- dostawę i ułożenie podłogi piętro 0-4, nadzór inwestorski ogólnobudowlany, sanitarny, elektryczny i prace aranżacji wnętrz - faktura VAT nr (...) z dnia 22.10.2008r;
- wykonanie instalacji mechanicznej, wykonanie instalacji elektrycznej, nadzór inwestorski ogólnobudowlany, sanitarny, elektryczny - faktura VAT nr (...) z dnia 5.12.2008r.;
- wykonanie instalacji mechanicznej, wykonanie instalacji elektrycznej, nadzór inwestorski ogólnobudowlany, sanitarny, elektryczny i prace aranżacji wnętrz - faktura VAT nr (...) z dnia 24.11.2008r.;
- nadzór inwestorski ogólnobudowlany, sanitarny, elektryczny - faktura VAT nr (...) z dnia 16.01.2009r.;
- prace aranżacyjne M. - faktura VAT nr (...) z dnia 5.03.2009r.;

Strony odmiennie interpretowały zapisy umowy i wynikający z tych zapisów zakres partycypacji w kosztach wykonanych prac.

Strona pozwana zapłaciła stronie powodowej kwotę 2.454.545 złotych (netto).

Oddalając powództwo w tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy stwierdził, iż strona powodowa, przedłożonymi dokumentami, nie wykazała zakresu prac uwzględnionego w umowie i aneksie, w związku z czym niemożliwym było ustalenie zakresu prac, za jaki odpowiadać miałyby strona pozwana w oparciu o twierdzenia powódki o wykonaniu prac nie objętych umową. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie już w pozwie zakresu

umowy (w szczególności treści załącznika nr 7), wykonania umowy, wykonania prac dodatkowych uzgodnionych ze stroną pozwaną, i kosztów tychże prac. W ocenie Sądu treść pozwu nie pozwalała przy tym przyjąć, iż zgłoszone wnioski w zakresie przesłuchania świadka miałyby zmierzać do wskazanych wyżej podstaw roszczenia (brak wskazania też dowodowych). Domniemywać można było, że zeznania świadków miałyby wykazać prawdopodobnie konieczność poniesienia dodatkowych i uzgodnionych ze stroną pozwaną kosztów robót związanych z wykonaniem podłogi podniesionej oraz wynagrodzeniem inspektora, lecz przy uwzględnieniu powyższego a także wynikającego z umowy obowiązku pisemnego dokonywania jej zmian pod rygorem nieważności (§ 7 pkt 2 umowy) owe wnioski dowodowe podlegały oddaleniu.

Sąd zatem przeprowadził dowody z dokumentów wnioskowanych i przedłożonych, dokonując na ich podstawie ustaleń faktycznych, a dalsze wnioski dowodowe, zgłoszone w odpowiedzi na sprzeciw, uznał za spóźnione i oddalił.

Oceny zatem praw i obowiązków stron Sąd dokonywał – w tym w zakresie prac wykończeniowych i aranżacyjnych – na podstawie zapisów umowy łączącej strony.

Do pozwu dołączony został załącznik nr 6 umowy (weryfikowany ostatecznie w Aneksie nr 1 do umowy) określający warunki techniczne jakim powinien odpowiadać podmiot przyszłej umowy najmu. Aneksem do umowy nr (...) strony zmieniły m.in. pkt 13 owego załącznika w zakresie ciężaru ponoszenia kosztów podłogi technicznej w pomieszczeniu serwerowni, które to zmiany skutkowały zmniejszeniem udziału w ogólnych kosztach ponoszenia prac (z 50 do 45% przez stronę pozwaną). Aneks zawierał również zapis dający stronie pozwanej do jednostronnej zmiany zakresu prac określonych w załączniku nr 7. Strona powodowa zobowiązana była w takim przypadku do przedstawienia nowego kosztorysu prac, a koszty tychże prac wykończeniowych i adaptacyjnych, o ile przekroczyłyby limit 5.454.549 zł, miały obciążać stronę pozwaną, na podstawie przedstawianych faktur.

Wszelkie zmiany postanowień umowy miały być przy tym dokonywane w formie pisemnej, pod rygorem nieważności (co wynikało z § 7 pkt 2 umowy). W sprawie brak jest dowodu, by zmiany w zakresie prac dodatkowych, na które powoływała się strona powodowa, rzeczywiście nastąpiły w trybie i formie przewidzianym w umowie.

Jak dalej Sąd wskazał, strona powodowa nie przedłożyła również załącznika nr 7, który partycypował zakres prac wykończeniowych i aranżacyjnych uzgodnionych przez strony. Stanowiły one odrębny zakres prac od ustalonego w załączniku nr 6, których koszt obciążał wyłącznie stronę powodową. Niewątpliwie natomiast z aneksu nr 1 do umowy wynikała maksymalna kwota, do której strona pozwana zobowiązała się partycypować w kosztach ustalonych prac tj. 2.454.549 zł, którą to kwotę zapłaciła.

W ocenie Sądu również co do zasady nie można uznać kosztów związanych z zatrudnieniem inspektorów nadzoru jako dodatkowego kosztu prac wykończeniowych aranżacyjnych, obciążającego wyłącznie stronę pozwaną. Niewątpliwie strony w treści ustaliły, iż powódka zatrudni trzech inspektorów nadzoru, jednakże brak jest zapisów pozwalających na ustalenie, iż zatrudnienie inspektorów miałyby prowadzić do zmiany któregoś z załączników umowy, a tym samym zmienić zakres partycypacji strony pozwanej w kosztach. Nie sposób też uznać by były to roboty dodatkowe wykonane na skutek jednostronnej zmiany załączników nr 7. Nie było zatem powodów, by traktować te koszty jako koszty przekraczające limit ustalony umową, a tym samym obciążające stronę pozwaną.

Wobec braku załącznika nr 7 niemożna było nadto ustalić czy podniesienia podłóg były elementem prac wykończeniowych. Z pewnością natomiast brak dowodu, iż konieczność ich wykonania była następstwem jednostronnej zmiany załącznika nr 7 przez stronę pozwaną i brak jest dowodu na uzgodnienie kosztu ich wykonania. Brak jest też dowodu na wysokość tych kosztów, co winno wynikać z faktu podwykonawców (wedle § 2 Aneksu nr 1).

Z tych przyczyn powództwo Sąd Okręgowy oddalił, orzekając o kosztach na podstawie art. 98 kpc.

Powyższy wyrok w części, tj. co do zasądzonej kwoty 207.896,60 zł zaskarżyła apelacja strona powodowa zarzucając naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 479¹² § 1 kpc przez oddalenie zgłoszonych wniosków dowodowych, oraz błędne ustalenie, iż powódka nie wykazała podstawy faktycznej swojego roszczenia.

W oparciu o przywołane zarzuty strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie na jej rzecz kwoty 207.896,60 zł oraz kosztów procesu, alternatywnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Wbrew jej twierdzeniom Sąd Okręgowy nie dopuścił się zarzucanych uchybień, a rozstrzygnięcie jest trafne i odpowiada zarówno prawidłowo poczynionym ustaleniom faktycznym, na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów, jak i wymogom prawa materialnego.

Zgodnie z normą art. 479¹² kpc powód w pozwie jest obowiązany podać twierdzenia oraz dowody na ich poparcie pod rygorem utraty prawa powoływania w toku postępowania, chyba że wykaże, iż ich powołanie w tym piśmie procesowym wszczynającym postępowanie nie było możliwe, albo potrzeba powołania wynikła później. W realiach rozpatrywanej sprawy Sąd I instancji trafnie zwrócił uwagę, iż powódka, dochodząc zapłaty wynagrodzenia w kwocie 324.152,66 zł z tytułu poniesienia dodatkowych i uzgodnionych (jak twierdziła) ze stroną pozwaną kosztów związanych z wykonaniem podłogi podniesionej oraz wynagrodzeniem inspektorów nadzoru, tj. kosztów ponad wynikające z umowy łączącej strony umowy, winna była w pierwszym rzędzie powołać i przedstawić dowody, które mogłyby wykazać, iżby owe prace dodatkowe wykraczały poza zakres prac wykończeniowych i aranżacyjnych określonych przez strony w załączniku nr 7 do umowy. Niewątpliwie okoliczność ta, będąca sporem między stronami, miała zasadnicze znaczenie dla bytu roszczenia powódki. Tymczasem w pozwie strona powodowa nie powołała się na treść załącznika nr 7, czyniąc to dopiero w odpowiedzi na sprzeciw strony pozwanej, uniemożliwiając tym samym w istocie ocenę czy prace, za które domaga się zapłaty wynagrodzenia były rzeczywiście dodatkowymi, wykraczającymi poza zakres przedmiotowy prac uzgodnionych przez strony, za które strona pozwana należność w kwocie 2.454.545 zł uiszczała w całości.

Zasadnicze znaczenie owej okoliczności niewątpliwie obligowało, w świetle art. 479¹² kpc, stronę powodową do wskazania właśnie jak w pozwie wskazanego dowodu na poparcie zgłaszanych żądań i oczywistym nieporozumieniem jest tutaj twierdzenie, iż potrzeba powołania tegoż dowodu wynikała dopiero ze stanowiska pozwanej zawartego w sprzeciwie, szczególnie gdy uwzględni się fakt, iż strona pozwana od początku sporu odmawiała zapłaty podnosząc właśnie, iż wskazywane prace mieszczą się w granicach prac ustalonych przez strony w umowie. Wbrew pogładowi apelującej za powołanie dowodu z załącznika nr 7 nie można uznać ogólnego powołania w pozwie dowodu umowy łączącej strony, szczególnie gdy się nie uwzględni, iż w sposób wyraźny tamże powódka powołała dowód z „umowy przedwstępnej wraz z aneksem nr 1 i załącznikiem nr 6”, w zupełności nie powołując dowodu z załącznika nr 7 do umowy, i nie dołączając go do pozwu. Tym samym konstatacja Sądu meriti o tym, iż dowód ten, wedle reguł z art. 479¹² kpc, uległ prekluzji, uznać należy za prawidłową.

Rację miał także Sąd Okręgowy oddalając dowody z zeznań zawnioskowanych w pozwie świadków. Pomijając okoliczność, iż strona powodowa, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, co wymaga podkreślenia, nie sformułowała w zasadzie tez dowodowych w tym zakresie, zauważyć należy, że wedle postanowienia § 7 pkt 2 umowy łączącej strony, wszelkie jej zmiany dokonywane miały być w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Owego umownego postanowienia stron nie można zatem obecnie, obchodząc czy też zastępować zeznaniami świadków, którzy mieliby wykazywać, jak należy domniemywać, istniejące w mniemaniu strony powodowej porozumienia co do zwiększenia rozmiaru prac, czy przypisywania im charakteru dodatkowych i zobowiązania się strony pozwanej do zapłaty za nie ponad ostatnie przez strony ustalonej kwotą w Aneksie nr 1 do umowy. Ów Aneks nr 1 do umowy zmienił przy tym m.in. zakres ponoszenia kosztów podłogi technicznej położonej w serwerowni, którego koszt poniosła strona pozwana, a w konsekwencji także udział strony pozwanej w ponoszeniu ogólnych kosztów prac, zmniejszając go 45%.

Bez wątplenia również z Aneksu, mającego wyjaśnić różne interpretacje przez strony łączącej ich umowy wynika, że najemca - strona pozwana zobowiązuje się partycypować w kosztach prac wykończeniowych i aranżacyjnych, wynikających z faktur wystawianych przez podwykonawców wybranych przez powódkę, nie wyższym niż 5.454.545

zł, przy czym przy uwzględnieniu udziału 45%, wynajmujący zobowiązał się do zapłaty łącznie kwoty nie wyższej niż 2.454.545 zł, którą to kwotę ostatecznie uiszczył. Strona powodowa nie wykazała przy tym, iżby prace związane z podłogami podnoszonymi oraz wynagrodzenie inspektorów nadzoru były pracami wykonywanymi ponad ustalony zakres prac ani też by wynikały z jednostronnej zmiany owego zakresu prac uczynionego przez stronę pozwaną wedle § 3 Aneksu, nie przedstawiają w tym względzie jakichkolwiek dowodów mogących wskazywać, iżby strony na piśmie treść umowy w tym względzie zmieniły. Trafnie zauważa przy tym Sąd Okręgowy, iż w sprawie brak jest także dowodu co do rzeczywistej wysokości kosztów poniesionych na wykonanie podłóg podnoszonych, który to koszt ewentualnie – wedle § 2 aneksu – winien był wynikać z faktur wystawionych przez podwykonawców. Podzielić należy także stanowisko Sądu I instancji, wywiedzione z analizy umowy łączącej strony i treści Aneksu oraz załącznika nr 6, iż co do zasady nie sposób zaliczyć wynagrodzenia inspektorów nadzoru do kosztu dodatkowego wykonania prac wykończeniowych i aranżacyjnych, które miałyby obciążać stronę pozwaną. Niewątpliwie w Aneksie do umowy brak jest zapisów, które pozwalałyby na ustalenie, że zatrudnienie inspektorów nadzoru zmierzać by miało do zmiany umowy, któregoś z załączników do umowy, a w konsekwencji uzasadniać zakres partycypacji w tych kosztach strony pozwanej. Nie były to też roboty dodatkowe wykonane na skutek jednostronnej zmiany przez pozwaną załącznika nr 7.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż stanowisko Sądu I instancji co do braku wykazania przez stronę powodową, w świetle reguły z art. 6 kc, zasadności powództwa, jest stanowiskiem trafnym, i w konsekwencji prowadzącym do oddalenia powództwa.

Znamiennym jest i to, iż także do apelacji strona powodowa nie dołączyła załącznika nr 7 do umowy, ani też nie wносиła o przeprowadzenie dowodu z tegoż dokumentu. Nadto zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego jedynie w części, tj. co do kwoty 207.897 zł (pierwotnie dochodziła zapłaty kwoty 324.152,66 zł) nie precyzując, co na ową, aktualnie żadaną kwotę się składa. Również na rozprawie, w tym zakresie, zawodowy pełnomocnik strony powodowej nie potrafił sprecyzować zgłaszanego w apelacji żądania, w tym wyjaśnić co składa się na dochodzoną kwotę (w jakim zakresie należności za prace dodatkowe i wynagrodzenie inspektorów), co w istocie uniemożliwiało Sądowi Apelacyjnemu odniesienie się do zmodyfikowanego roszczenia strony powodowej.

Z omawianych wyżej przyczyn apelacja nie mogła odnieść pożądanego rezultatu, i na podstawie art. 389 kpc, podlegała oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono stosowanie do wyniku apelacji, na podstawie art. 98 kpc.

mw